

Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Niende Afdeling)

6. september 2023 *

»Personalesag – tjenestemænd – alderspension – pensionsrettigheder erhvervet inden indtræden i EU's tjeneste – overførsel til EU-ordningen – tjenestetid på mindre end ti år – dødsfald – afslag på tilbagebetaling af den kapital, der repræsenterer de nationale pensionsrettigheder, der er overført, og de pensionsrettigheder, der er erhvervet i EU-pensionsordningen – artikel 11, stk. 1, og artikel 12, stk. 1, litra b), i bilag VIII til vedtægten – ugrundet berigelse«

I sag T-171/22,

OR,

OS,

ved advokat N. de Montigny,

sagsøgere,

mod

Europa-Kommissionen ved T. Bohr, M. Brauhoff og G. Niddam, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

har

RETTEN (Niende Afdeling),

sammensat af afdelingsformanden, L. Truchot (refererende dommer), og dommerne H. Kanninen og T. Perišin,

justitssekretær: fuldmægtig L. Ramette,

på grundlag af den skriftlige forhandling

og efter retsmødet den 11. maj 2023,

afsagt følgende

* Processprog: fransk.

Dom

- 1 Sagsøgerne, OR og OS, har med deres søgsmål, der er støttet på artikel 270 TEUF, i deres egenskab af ydelsesberettigede pårørende til A (herefter »A« eller »den afdøde tjenestemand«) nedlagt påstand om for det første annullation af afgørelsen af 12. juli 2021 truffet af Europa-Kommissionens Kontor for »Forvaltning og Fastsættelse af Individuelle Rettigheder« (PMO), hvorved sagsøgerne fik afslag på deres ansøgning om tilbagebetaling af dels den kapital, der repræsenterer de nationale pensionsrettigheder, som deres far erhvervede inden sin indtræden i Den Europæiske Unions tjeneste og overførte til Den Europæiske Unions institutioners pensionsordning (herefter »EU-pensionsordningen«), dels den kapital, der svarer til denne persons bidrag til EU-pensionsordningen inden sin død, og af afgørelse af 22. december 2021, hvorved sagsøgernes klage blev afslået, for så vidt som det fastslås, at denne afgørelse indeholder en supplerende begrundelse, og for det andet om tilbagebetaling af de krævede beløb med tillæg af renter beregnet med den sats, som Den Europæiske Centralbank (ECB) har fastsat for de vigtigste refinansieringstransaktioner, med tillæg af 2 procentpoint.

Sagens baggrund

- 2 A indtrådte i EU's tjeneste den 16. juli 2003 som kontraktansat til varetagelse af hjælpefunktioner. Fra den 16. juli 2004 gjorde han tjeneste i Kommissionen som midlertidigt ansat, hvorefter han blev tjenestemand den 16. april 2006.
- 3 I henhold til artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union (herefter »vedtægten«) foranledigede A i september 2005, at den kapital, der repræsenterede de nationale pensionsrettigheder, som han havde erhvervet inden sin indtræden i EU's tjeneste, blev overført til EU-pensionsordningen (herefter »den »indgående« overførsel«). Indbetalingen af denne kapital til EU-pensionsordningen gav anledning til anerkendelse af en godskrivning af et vist antal pensionsgivende tjenestear.
- 4 A søgte herefter om og fik bevilget tjenestefrihed af personlige årsager fra den 17. september 2008 til den 16. september 2013 for at kunne tiltræde tjeneste i Den Internationale Fusionsenergiorganisation for ITER (herefter »ITER«) i Saint-Paul-lez-Durance (Frankrig). Denne tjenestefrihed af personlige årsager blev forlænget, indtil A's fratrædelse af sin stilling, som han opsagde den 1. juli 2020 med virkning fra den 16. september 2020.
- 5 A betalte således bidrag til EU-pensionsordningen fra den 16. juli 2003 til den 16. september 2008, dvs. i en periode på fem år og to måneder.
- 6 Ved e-mail af 1. juli 2020 – samme dag, som A indgav sin opsigelse til Kommissionen – anmodede han PMO om oplysninger om den procedure, der skal følges med henblik på at opnå en overførsel som omhandlet i artikel 11, stk. 1, i bilag VIII til vedtægten (herefter »den »udgående« overførsel«) af de pensionsrettigheder, der er erhvervet i EU-pensionsordningen, til en anden pensionsordning. I samme e-mail præciserede A, at han ikke havde tilbagelagt de ti års faktisk tjeneste, der kræves for at få ret til alderspension.
- 7 PMO oplyste i sit svar, der blev fremsendt ved e-mail af 2. juli 2020, A om den procedure, der skal følges for at foretage en »udgående« overførsel. PMO præciserede ligeledes over for A, at han – eftersom han havde tilbagelagt mindre end ti års tjeneste – havde pligt til at overføre den aktuarmæssige modværdi af de pensionsrettigheder, der var erhvervet i EU-pensionsordningen.

- 8 A døde den 5. januar 2021.
- 9 Ved e-mail af 14. januar 2021 oplyste sagsøgernes mor, den afdøde tjenestemand tidligere hustru, PMO om, at han var død. Samme dag svarede PMO hende bl.a., at eftersom den afdøde tjenestemand ikke havde indgivet en ansøgning om en »udgående« overførsel inden sin død, var en sådan overførsel ikke længere mulig.
- 10 Den 18. marts 2021 indgav sagsøgerne, der er børn af og enearvinger efter den afdøde tjenestemand, i deres egenskab af ydelsesberettigede pårørende en ansøgning i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 1, med henblik på at opnå udbetaling af dels den kapital, der repræsenterer de nationale pensionsrettigheder, som deres far erhvervede inden sin indtræden i EU's tjeneste og overførte til EU-pensionsordningen, dels den kapital, der svarer til de pensionsrettigheder, som han erhvervede i EU-pensionsordningen inden sin død.
- 11 Ved afgørelse af 12. juli 2021 (herefter »den anfægtede afgørelse«) afslog PMO sagsøgernes ansøgning.
- 12 PMO anførte navnlig i den anfægtede afgørelse, at den afdøde tjenestemand, eftersom han havde gjort tjeneste i mindre end ti år, ikke havde ret til EU-pension, således at hverken hans enke eller børn havde ret til vedtægtsmæssige udbetalinger til efterladte. PMO anførte ligeledes, at ingen bestemmelse i vedtægten tillod tilbagebetaling af kapital, der repræsenterer pensionsrettigheder, som er erhvervet i EU-pensionsordningen, herunder rettigheder, der er overført til EU-pensionsordningen af en afdød tidligere tjenestemand eller anden ansat, og forklarede, at en anmodning om en »udgående« overførsel var en individuel ret, som alene tilkom tidligere tjenestemænd og øvrige ansatte, og som den afdøde tjenestemand ikke havde udnyttet, efter at hans opsigelse havde fået virkning.
- 13 Den 20. september 2021 indgav sagsøgerne en klage over den anfægtede afgørelse i henhold til vedtægtens artikel 90, stk. 2.
- 14 Ved afgørelse af 22. december 2021 (herefter »afgørelsen om afslag på klagen«) blev sagsøgernes klage afslået.

Parternes påstande

- 15 Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:
- Den anfægtede afgørelse og afgørelsen om afslag på klagen, for så vidt som det fastslås, at denne indeholder en supplerende begrundelse, annulleres.
  - Kommissionen tilpligtes at tilbagebetale de krævede beløb med tillæg af renter beregnet med den sats, som ECB har fastsat for de vigtigste refinansieringstransaktioner, med tillæg af 2 procentpoint.
  - Kommissionen tilpligtes at betale sagsomkostningerne.
- 16 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:
- Frifindelse.

– Sagsøgerne tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Retlige bemærkninger

Søgsmålets genstand

- 17 Den fremgår af annullationspåstandene, at sagsøgerne har nedlagt påstand om annullation af ikke alene den anfægtede afgørelse, men også af afgørelsen om afslag på klagen, for så vidt som det fastslås, at denne indeholder en supplerende begrundelse.
- 18 Ifølge fast retspraksis har påstande om annullation, der formelt er rettet mod en afgørelse om afslag på en klage, den virkning retligt at få prøvet den akt, der har været genstand for klagen, når de som sådan er uden selvstændigt indhold (dom af 13.7.2018, Curto mod Parlamentet, T-275/17, EU:T:2018:479, præmis 63; jf. ligeledes i denne retning dom af 6.4.2006, Camós Grau mod Kommissionen, T-309/03, EU:T:2006:110, præmis 43).
- 19 Eftersom afgørelsen om afslag på klagen i den foreliggende sag kun bekræfter den anfægtede afgørelse, idet det i førstnævnte afgørelse præciseres, hvad der begrundes sidstnævnte afgørelse, skal det fastslås, at påstanden om annullation af afgørelsen om afslag på klagen er uden selvstændigt indhold, og at der derfor ikke skal tages særskilt stilling til denne påstand. Dog er det ved undersøgelsen af den anfægtede afgørelses lovlighed nødvendigt at tage den begrundelse, der findes i afgørelsen om afslag på klagen, i betragtning, idet denne begrundelse skal stemme overens med den anfægtede afgørelse (jf. i denne retning dom af 30.4.2019, Wattiau mod Parlamentet, T-737/17, EU:T:2019:273, præmis 43 og den deri nævnte retspraksis).

Realiteten

Påstanden om annullation af den anfægtede afgørelse

- 20 Til støtte for annullationspåstanden har sagsøgerne fremsat et enkelt anbringende om ugrundet berigelse af EU.
- 21 Sagsøgerne har i det væsentlige gjort gældende, at EU-budgettet er blevet beriget med den kapital, der svarer til dels de nationale pensionsrettigheder, som den afdøde tjenestemand erhvervede inden sin indtræden i EU's tjeneste og overførte til EU-pensionsordningen, dels de bidrag, som han indbetalte til EU-pensionsordningen i forbindelse med sin stilling i EU's tjeneste.
- 22 Sagsøgerne har for det første navnlig gjort gældende, at den anfægtede afgørelse ikke har et retsgrundlag eller er baseret på en retslig fortolkning.
- 23 I denne henseende har sagsøgerne i første række anført, at Kommissionen med urette fandt, at artikel 11 i bilag VIII til vedtægten gjorde det muligt for EU at beholde den kapital, som den afdøde tjenestemand havde opsparet i EU-pensionsordningen.
- 24 For det første har sagsøgerne bestridt, at den »indgående« overførsel skulle være uigenkaldelig. Efter deres opfattelse følger det af artikel 8, stk. 5, i de almindelige gennemførelsesbestemmelser til artikel 11 og 12 i bilag VIII til vedtægten, der er vedtaget ved Kommissionens beslutning

K(2011) 1278 af 3. marts 2011, offentliggjort i Meddelelser fra Administrationen nr. 17-2011 af 28. marts 2011 (herefter »de almindelige gennemførelsesbestemmelser«), at en tjenstemands eller anden ansats beslutning om at foretage en »indgående« overførsel til EU-pensionsordningen af kapital, der svarer til nationale pensionsrettigheder, som er erhvervet inden den pågældendes indtræden i EU's tjeneste, kun er uigenkaldelig, for så vidt som tjenstemanden eller den øvrige ansatte senere får ret til ydelser, der udbetales fra denne ordning. Sagsøgerne har subsidiært anført, at såfremt denne bestemmelse skal fortolkes således, at en »indgående« overførsel under alle omstændigheder er uigenkaldelig, må bestemmelsen ikke anvendes, eftersom den tilsidesætter princippet om forbud mod ugrundet berigelse.

- 25 For det andet har sagsøgerne hvad angår den »udgående« overførsel gjort gældende, at der ikke er taget højde for den foreliggende situation i vedtægten og de almindelige gennemførelsesbestemmelser. De er af den opfattelse, at når der i det foreliggende tilfælde ikke er foretaget konkrete handlinger med henblik på denne »udgående« overførsel, skyldes dette ikke forsømmelighed eller en bevidst undladelse fra den afdøde tjenstemands side, men alene hans pludselige, uforudseelige og uundgåelige død mindre end fire måneder efter, at han fratrådte sin stilling i Kommissionen.
- 26 Sagsøgerne har desuden fremhævet, at der ikke er bestemmelser i vedtægten, der fastsætter en frist for at anmode om en »udgående« overførsel, således at den omstændighed, at der ikke formelt er ansøgt om overførsel, ikke kan fortolkes således, at den afdøde tjenstemand har givet afkald på overførsel af de omtvistede beløb til en anden pensionsordning. De har ligeledes anført, at den afdøde tjenstemand ved den 1. juli 2020 at anmode PMO om oplysninger om, hvilke handlinger der skulle foretages med henblik herpå (jf. præmis 6 ovenfor), utvetydigt tilkendegav, at han ønskede, at denne »udgående« overførsel blev foretaget.
- 27 I anden række har sagsøgerne gjort gældende, at selv om der er retsgrundlag for den afdøde tjenstemands betaling af bidrag til EU-pensionsordningen, er disse blevet betalt af ham uden modydelse og dermed uden grund. De bidrag, som den afdøde tjenstemand opsparede i EU-pensionsordningen, både som følge af tjenesten ved EU og som følge af den »indgående« overførsel, som han foranledigede i 2005, har nemlig i sidste ende ikke givet ham nogen ret i forhold til EU-pensionsordningen, eftersom han arbejdede mindre end ti år i EU's tjeneste, hvilket er den minimumsvarighed, der er fastsat i vedtægten, for at få ret til alderspension.
- 28 Ud fra denne betragtning mener sagsøgerne, at det forhold, at vedtægten udtrykkeligt fastsætter en mulighed for tidligere tjenstemænd og øvrige ansatte for at overføre den kapital, der svarer til de pensionsrettigheder, som de har erhvervet i EU-pensionsordningen, til en anden pensionsordning, og for udbetaling af udtrædelsespenge, viser, at denne kapital ikke er til rådighed for EU-budgettet. Sagsøgerne har i øvrigt anført, at der ikke er bevis for argumentet om, at den aktuarmæssige balance i EU-pensionsordningen kan blive ødelagt af tilbagebetaling af beløb, der er indbetalt af tidligere tjenstemænd eller øvrige ansatte, som ikke har ret til alderspension. Sagsøgerne har desuden anført, at solidaritetsprincippet, som denne balance hviler på, skal kunne gavne en tidligere tjenstemand eller anden ansat, der har bidraget til denne balance, idet denne solidaritet ellers vil være årsag til en ugrundet formueforringelse.
- 29 For det andet har sagsøgerne gjort gældende, at deres tab som følge af berigelsen af EU er reelt og sikkert.

- 30 I denne henseende har sagsøgerne anført, at de uden en »udgående« overførsel af den kapital, der svarer til den afdøde tjenestemands erhvervede pensionsrettigheder, ikke har kunnet nyde godt af supplerende rettigheder svarende til denne kapital, selv om en sådan »udgående« overførsel til den pensionsfond, der er knyttet til den afdøde tjenestemands sidste beskæftigelse ved ITER, ville have gjort det muligt for dem, som ydelsesberettigede pårørende til ham, at få en højere godtgørelse end den, de allerede modtager, idet størrelsen af denne afhænger af det samlede beløb, der er opsparet i denne pensionsfond.
- 31 Sagsøgerne har tilføjet, at hvis den afdøde tjenestemand ikke havde foranlediget, at der blev foretaget en »indgående« overførsel, ville de ligeledes have haft ret til en pension eller en kapital fra den nationale ordning, som han var tilknyttet før sin indtræden i EU's tjeneste.
- 32 Kommissionen har bestridt sagsøgernes argumentation.
- 33 Indledningsvis bemærkes, at ifølge retspraksis kræver en sag med påstand om tilbagebetaling som følge af en ugrundet berigelse for EU – for at kunne blive behandlet – at to betingelser er opfyldt, nemlig for det første bevis for en berigelse hos EU uden gyldigt retsgrundlag og for det andet et tab for sagsøgeren, der er forbundet med nævnte berigelse (jf. dom af 3.7.2018, Transtec mod Kommissionen, T-616/15, EU:T:2018:399, præmis 156 og den deri nævnte retspraksis).
- 34 Med hensyn til den første betingelse, der er nævnt i præmis 33 ovenfor, hvorefter retten til tilbagebetaling fra den berigede person er betinget af, at der ikke var et gyldigt retsgrundlag for den pågældende berigelse, skal følgende påpeges.
- 35 Det bemærkes, at sagsøgerne med deres argumentation ikke har rejst tvivl om, at der er et gyldigt retsgrundlag for den afdøde tjenestemands indbetaling af bidrag til EU-pensionsordningen. Selv om sagsøgerne finder det beklageligt, at den afdøde tjenestemands forskellige bidrag – uanset om der både er tale om bidragene som følge af hans tjeneste ved EU og bidragene som følge af den »indgående« overførsel, som han foranledigede i 2005 (jf. præmis 3 ovenfor) – er blevet betalt »uden modydelse og uden grund« og uden »at give anledning til nogen som helst pensionsret«, anerkender de nemlig alligevel utvetydigt i deres skriftlige indlæg, at »der er retsgrundlag for betalingen af bidrag til EU-pensionsordningen«. Desuden har sagsøgernes repræsentant som svar på et spørgsmål, som Retten stillede i retsmødet, bekræftet, at sagsøgernes argumentation går på, at der ikke er et gyldigt retsgrundlag »for at tilbageholde [de] beløb«, der svarer til de bidrag, som den afdøde tjenestemand indbetalte til EU-pensionsordningen.
- 36 Sagsøgerne har således med deres argumentation alene opfordret Retten til at fastslå, at det forhold, at Kommissionen har beholdt samtlige de bidrag, som den afdøde tjenestemand har betalt til EU-pensionsordningen, efter tjenestemandens død udgør en berigelse af EU uden gyldigt retsgrundlag.
- 37 Eftersom den afdøde tjenestemand betalte bidrag til EU-pensionsordningen først som kontraktansat til varetagelse af hjælpefunktioner, derefter som midlertidigt ansat og endelig som tjenestemand, fandt bestemmelserne om hans pensionsrettigheder på de betingelser, der er fastsat i vedtægtens afsnit V, kapitel 3, og i bilag VIII til vedtægten, anvendelse på ham efter hans fratreden. I denne forbindelse bemærkes følgende.
- 38 For det første bestemmer artikel 36 i bilag VIII til vedtægten følgende:
- »Ved enhver udbetaling af løn eller invaliditetsydelse indeholdes bidraget til [EU-pensionsordningen].«

39 I henhold til artikel 38 i bilag VIII til vedtægten kan »[b]idragene, der er indeholdt i overensstemmelse med reglerne, [...] ikke kræves tilbagebetalt«.

40 Vedtægtens artikel 83, stk. 2, fastsætter følgende:

»Tjenestemændene bidrager med en tredjedel til finansieringen af [EU-pensionsordningen]. Bidraget er fastsat til 10,3% af den pågældendes grundløn, uden hensyntagen til de i artikel 64 nævnte justeringskoefficienter. Bidraget indeholdes hver måned i tjenestemandens løn [...]«

41 Det fremgår således af disse bestemmelser, og navnlig af artikel 36 i bilag VIII til vedtægten og af vedtægtens artikel 83, stk. 2, at tjenestemænd og øvrige ansatte i EU har pligt til at bidrage finansielt til EU-pensionsordningen.

42 For det andet bestemmer vedtægtens artikel 77, der findes i afsnit V, kapitel 3, følgende:

»En tjenestemand, der har gjort tjeneste i mindst ti år, er berettiget til pension. Han har dog uden hensyn til tjenestetidens længde ret til denne pension, hvis han er over den pensionsberettigende alder, hvis det ikke har været muligt for ham at genindtræde i en periode, hvor han har været på ventepenge, eller i det tilfælde, hvor han er blevet fritaget fra stillingen i tjenestens interesse [...]

Retten til pension erhverves ved det fyldte 66. år [...]«

43 I henhold til artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten kan en tjenestemand eller anden ansat, der indtræder i EU's tjeneste efter at have fratruddet en stilling i en administration eller en national eller international organisation eller efter at have udøvet lønnet virksomhed eller selvstændig erhvervsvirksomhed, mellem tidspunktet for sin fastansættelse og det tidspunkt, hvor han opnår ret til pension som defineret i vedtægtens artikel 77, foranledige, at der til EU indbetales en indtil den faktiske overførsel ajourført kapital, der repræsenterer de pensionsrettigheder, som han har erhvervet på grundlag af de ovenfor nævnte aktiviteter.

44 Artikel 11, stk. 1, i bilag VIII til vedtægten bestemmer følgende:

»Tjenestemanden, der fratrudder for

- at tiltræde en stilling i en administration eller en national eller international organisation, der har en aftale med Unionen, eller for
- at udøve en lønnet virksomhed eller selvstændig erhvervsvirksomhed, på grundlag af hvilken han erhverver pensionsrettigheder i henhold til en ordning, hvis forvaltningsorganer har indgået en aftale med Unionen,

er berettiget til at få overført den indtil datoen for den faktiske overførsel ajourførte aktuarmæssige modværdi af de pensionsrettigheder, han har erhvervet i Unionen, til denne administrations eller organisations pensionskasse eller til den pensionskasse, hvor han erhverver pensionsrettigheder på grundlag af sin lønnede virksomhed eller selvstændige erhvervsvirksomhed.«

45 Artikel 12, stk. 1, i bilag VIII til vedtægten bestemmer følgende:

»En tjenestemand, der før den pensionsberettigende alder udtræder af tjenesten af andre grunde end død eller invaliditet, har ved sin udtræden, såfremt han ikke er pensionsberettiget straks eller senere, ret til følgende:

[...]

b) [...] de ydelser, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, eller indbetaling af den aktuarmæssige modværdi heraf til en privat forsikring eller en pensionsfond efter eget valg, på betingelse af at det sikres:

i) at der ikke tilbagebetales kapital

ii) at der udbetales en månedlig pension tidligst fra det 60. år og senest fra det 66. år

iii) at der foretages udbetalinger til efterladte

iv) at der kun gives tilladelse til en overførsel til en anden forsikring eller en anden fond, hvis der gælder samme betingelser som i nr. i), ii) og iii).«

46 Det fremgår af disse bestemmelser, at artikel 11, stk. 2, i bilag VIII til vedtægten giver en tjenestemand eller anden ansat, der indtræder i EU's tjeneste efter at have fratrådt en stilling i en administration eller en national eller international organisation eller efter at have udøvet lønnet virksomhed eller selvstændig erhvervsvirksomhed, mulighed for at foranledige en »indgående« overførsel til EU-pensionsordningen af pensionsrettigheder, som den pågældende har erhvervet på grundlag af sin tidligere erhvervs-mæssige beskæftigelse. Desuden giver artikel 11, stk. 1, i bilag VIII til vedtægten, sammenholdt med artikel 12, stk. 1, litra b), i samme bilag, en tjenestemand eller anden ansat, der fratræder sin stilling i EU, mulighed for at foranledige en »udgående« overførsel af de pensionsrettigheder, der er erhvervet i EU, til en anden pensionsfond eller til en privat forsikring, der frembyder visse særlige garantier.

47 For det tredje fremgår det ligeledes af disse bestemmelser, at bidragene til EU-pensionsordningen fra tjenestemænd og øvrige ansatte i EU – uanset om der både er tale om bidrag som følge af tjeneste ved EU og bidrag som følge af en »indgående« overførsel – har til formål at finansiere EU-pensionsordningen, med henblik på fremtidig betaling af alderspension, i overensstemmelse med bestemmelserne i vedtægten og de almindelige gennemførelsesbestemmelser. Disse bestemmelser tager følgelig ikke sigte på, at der opbygges en kapital, som den pågældende tjenestemand eller øvrige ansatte ville kunne råde over. I modsætning til, hvad sagsøgerne har gjort gældende i retsmødet, »ejer« tjenestemændene og de øvrige ansatte således ikke de beløb, der svarer til deres finansielle bidrag til EU-pensionsordningen.

48 I det foreliggende tilfælde skal det fremhæves, at berigelsen af EU som følge af den afdøde tjenestemands indbetaling af bidrag til EU-pensionsordningen, der kræves tilbagebetalt – uanset om der både er tale om bidragene som følge af hans tjeneste ved EU og bidragene som følge af den »indgående« overførsel, som han foranledigede i 2005 (jf. præmis 3 ovenfor) – ikke savner gyldigt retsgrundlag, for så vidt som disse bidrag er blevet indbetalt med henblik på fremtidig betaling af alderspension, i overensstemmelse med bestemmelserne i vedtægten og de almindelige gennemførelsesbestemmelser.

49 Det bemærkes desuden, at eftersom den afdøde tjenestemand hverken havde tilbagelagt 10 års tjeneste inden sin fratræden eller var fyldt 66 år, hvilke to betingelser er kumulative i henhold til de bestemmelser i vedtægtens artikel 77, der er nævnt i præmis 42 ovenfor, havde han ikke ret til alderspension.

- 50 Det følger nemlig af samtlige de bestemmelser, der er nævnt i præmis 38-45 ovenfor, at den afdøde tjenestemand efter at have fratrukket sin stilling i EU's tjeneste alene kunne anmode om en »udgående« overførsel af den aktuarmæssige modværdi af sine alderspensionsrettigheder erhvervet i EU-pensionsordningen, hvoraf en del hidrørte fra den »indgående« overførsel i 2005, til enten den pensionskasse, hvor han fremover erhvervede rettigheder som følge af sin stilling ved ITER, eller til en privat forsikring eller en pensionsfond efter eget valg, der opfylder rækken af kriterier, der er fastsat i artikel 12, stk. 1, litra b), i og bilag VIII til vedtægten.
- 51 Det skal desuden fremhæves, at ingen bestemmelse i vedtægten, bilagene hertil eller de almindelige gennemførelsesbestemmelser fastsætter en mulighed for eller en pligt til – i tilfælde af tjenestemandens eller den øvrige ansattes fratreden efter mere end et års tjeneste, men før tilbagelæggelse af ti års tjeneste – helt eller delvist at tilbagebetale bidrag svarende til de pensionsrettigheder, der er erhvervet i EU-pensionsordningen, til den tidligere tjenestemand eller øvrige ansatte eller – i tilfælde af den pågældendes død – til de ydelsesberettigede pårørende, idet de omhandlede bidrag ikke kan sidestilles med en kapital, som den tidligere tjenestemand eller øvrige ansatte ville kunne råde over. Den eneste forpligtelse, som påhviler administrationen under sådanne omstændigheder, er fastsat i artikel 3, stk. 1, i de almindelige gennemførelsesbestemmelser, og den består i pligten til på det tidspunkt, hvor tjenestemanden eller den øvrige ansatte definitivt udtræder af tjenesten, at meddele ham størrelsen af den aktuarmæssige modværdi af alle de pensionsrettigheder, han indtil dette tidspunkt har optjent i EU-pensionsordningen.
- 52 Hvad desuden angår de bidrag, der svarer til overførslen til EU-pensionsordningen af den kapital, der repræsenterer de nationale pensionsrettigheder, som den afdøde tjenestemand erhvervede inden sin indtræden i EU's tjeneste, fremgår det af den klare og præcise ordlyd af artikel 8, stk. 5, i de almindelige gennemførelsesbestemmelser, at enhver afgørelse vedrørende en »indgående« overførselsprocedure som beskrevet i præmis 43 ovenfor »i sagens natur [er] uigenkaldelig«. Det er nemlig alene ved en anmodning om en »udgående« overførsel, at tjenestemanden eller den øvrige ansatte, der definitivt udtræder af tjenesten i EU, kan overføre den aktuarmæssige modværdi af sine alderspensionsrettigheder erhvervet i EU-pensionsordningen til en anden pensionsordning.
- 53 I øvrigt bemærkes, at selv hvis det antages, at sagsøgernes argumentation skal fortolkes således, at der hermed rejses en ulovlighedsindsigelse vedrørende artikel 8, stk. 5, i de almindelige gennemførelsesbestemmelser (jf. præmis 24 ovenfor), er denne argumentation blevet fremført for første gang i replikken, og den kan ikke anses for at være en uddybning af et anbringende, der allerede er blevet fremsat. Følgelig udgør den et nyt anbringende, der ikke er støttet på retlige og faktiske omstændigheder, som er kommet frem under retsforhandlingerne, og som derfor skal afvises i henhold til artikel 84 i Rettens procesreglement, der bestemmer, at nye anbringender ikke må fremsættes under sagens behandling.
- 54 I det foreliggende tilfælde er det – uanset den anmodning om oplysninger, som blev rettet til PMO den 1. juli 2020 (jf. præmis 6 ovenfor) – ubestridt, at den afdøde tjenestemand ikke indgav en anmodning om en »udgående« overførsel på grundlag af bestemmelserne i artikel 11, stk. 1, i bilag VIII til vedtægten inden sin død, til trods for at en sådan anmodning om oplysninger ville kunne bekræfte den antagelse, at det var A's hensigt at foranledige, at en sådan »udgående« overførsel blev foretaget.

- 55 Det følger heraf, at da der ikke var fastsat alderspension til den afdøde tjenestemand og ikke af ham var indgivet en anmodning om »udgående« overførsel, kan Kommissionen – der under alle omstændigheder ikke af nogen retsregel kan udlede en mulighed for helt eller delvist at tilbagebetale den kapital, der svarer til de pensionsrettigheder, der er erhvervet i EU-pensionsordningen eller overført hertil af den afdøde tjenestemand før sin død, til de ydelsesberettigede pårørende – ikke beskyldes for en berigelse uden gyldigt retsgrundlag ved efter tjenstemandens død at have beholdt samtlige de bidrag, som denne havde betalt til EU-pensionsordningen.
- 56 Det følger af det ovenstående, at det ikke kan lægges til grund, at berigelsen af EU som følge af tilbageholdelsen af tjenestemandens bidrag til EU-pensionsordningen, der kræves tilbagebetalt, uanset om der både er tale om bidragene som følge af hans tjeneste ved EU og bidragene som følge af den »indgående« overførsel, som han foranledigede i 2005, savner et gyldigt retsgrundlag, således at den første betingelse for, at det kan fastslås, at der foreligger en ugrundet berigelse, ikke er opfyldt, og at det derfor er uforholdsmæssigt at undersøge, om den anden betingelse, der er nævnt i præmis 33 ovenfor, er opfyldt.
- 57 Følgelig skal sagsøgerens eneste anbringende forkastes og Kommissionen frifindes for påstanden om annullation af den anfægtede afgørelse.

Påstanden om tilbagebetaling af de krævede beløb

- 58 Sagsøgerne har med deres anden påstand anmodet Retten om at træffe bestemmelse om tilbagebetaling af dels de nationale pensionsrettigheder, som den afdøde tjenestemand erhvervede inden sin indtræden i EU's tjeneste og overførte til EU-pensionsordningen, dels de pensionsrettigheder, som han erhvervede i EU-pensionsordningen inden sin død.
- 59 Eftersom Retten i det foreliggende tilfælde har fastslået, at det eneste anbringende, som sagsøgerne har fremsat til støtte for deres annullationspåstand i denne sag, og som vedrører en ugrundet berigelse af EU, er ugrundet og må forkastes, kan det pengekrav, der er nævnt i præmis 58 ovenfor, og som selv er støttet på den anfægtede afgørelses ulovlighed, følgelig kun forkastes.
- 60 Det følger af samtlige ovenstående betragtninger, at Kommissionen skal frifindes i det hele.

Sagsomkostninger

- 61 Ifølge procesreglementets artikel 134, stk. 1, pålægges det den tabende part at betale sagsomkostningerne, hvis der er nedlagt påstand herom.
- 62 Da sagsøgerne har tabt sagen, bør de pålægges at betale sagsomkostningerne i overensstemmelse med Kommissionens påstand herom.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Niende Afdeling):

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.**
- 2) OR og OS betaler sagsomkostningerne.**

Truchot

Kanninen

Perišin

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 6. september 2023.

Underskrifter